

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Atrodo, kad rimtos žiemos jau nebeturėsime. Bėlieka stengtis, kad mūsų sielas taip pat paliktų nemeilės, egoizmo ir susvetimėjimo šaltis. Tam Bažnyčia mums kasmet dovanoja gavėnios laikotarpį, kuris prasideda Pelenų trečiadienio iškalbingomis apeigomis („Atmink, žmogau, kad dulke esi ir dulke pavirsi“) ir baigiasi Velykų nakties Prisikėlimo džiaugsmu. Gauname septynias atgailos savaites intensyviai pasidarbuoti su savimi ir dėl savęs, kad būtume verti ir tinkami Dangaus karalystės bendrapiliečiai ir Jėzaus mokiniai.

Gavėnios laike yra trys praktikos: malda, pasninkas ir išmalda, kurios padeda „perkrauti“ save ir savąjį gyvenimą atsiveriant ir daugiau savyje paliekant vietos Dievo veikimui. Daugiau melstis reiškia daugiau bendrauti su Dievu ir tame bendravime kalbėtis apie viską, kas vyksta mūsų kasdieniame gyvenime: mūsų baimes, mūsų abejones, mūsų netikrumus, mūsų nerimą, mūsų laimėjimus, mūsų džiaugsmus – apie visa tai ir dar daugiau galima ir reikia kasdien kalbėtis su Dievu. Pasninkas – galimybė įrodyti sau ir kitiems, kad galima turėti ir būti su mažiau. Tai ne tik „mėsytės“ nevalgymas penktadieniais, bet dar esmingiau – gebėjimas save apvaldyti, sudrausminti, apriboti, kad daugiau būtų galima dovanoti ir skirti kitam, kuris šiuo metu turi mažiau to, ko iš tiesų reikia. Išmalda. Jos pagrindas yra malda ir pasninkas. Neturėsime, kuo dalintis, jeigu pirmiau maldoje neišgirsime, su kuo reikia dalintis, ir neturėsime, ką kitam duoti, jeigu pasninku nesugebėsime savęs apriboti ir tinkamai atskirti savo teisingus poreikius nuo besaikių norų. Gavėnia gali būti ir yra palaimingas laikas, kuriame nuoširdžios išpažinties, Kryžiaus kelių, Graudžių verksmų pagalba apmąstome Jėzaus Kristaus kančią ir atpažįstame, kad esame kviečiami būti tos kančios dalininkais savąja neišvengiama kančia ir skausmu, kuris, tinkamai supras tas ir priimtas, grynina mūsų širdies žvilgį.

Pavasarija ir mūsų parapijose. Iššviesėjo Krekenavos šventorius, yra rimtai kalbama apie bazilikos stogo, išorės ir vidaus remonto darbus, parapijos namai praturtėjo virtuvės įranga, kuri dar labiau prisidės, kad juose būtų namų kvapas ir jausmas. Neramina susidariusi nemaža (24 328 Eur) skola, kurią, tikiu, kaip ir anksčiau padės ištirpdyti jūsų visų supratingumas ir dosnumas. Tai irgi galėtų būti vienas iš gavėnios laikotarpio tikslų: juk dosniau paremdami parapiją, mes iš tiesų paremiame save pačius ir tai, kam parapija skirta tarnauti – statydinti Dievo karalystę mūsų visų širdyse, šalinti visas kliūtis, kurios trukdo patirti Dievo artumą ir visagalybę.

Upytės parapijoje dvasinis pavasaris prasideda ne tik atnaujintomis parapijos namų salėmis, bet ir sesės Ingos tarnyste. Aptarnaujamoje parapijoje vis tiek turi būti tarnaujama, ir tai, ko nespėju ir negaliu aš, jūsų klebonas, daug kur gali pagelbėti tam paruošti ir tinkami žmonės. Gavėnios laike sielovados pagalbininkė s. Inga Margevičiūtė PAMI mano prašymu lankys Upytės parapijoje gyvenančius žmones tokiu būdu geriau pažindama esamą situaciją ir patardama man, kaip tinkamai galėtume atliepti į žmonių dvasinio gyvenimo poreikius.

Į Vadaktėlių bažnyčią kad ir rečiau važiuoju, bet važiuoju kaip į šventę, nes šv. Mišios čia tapo negausios, bet labai jaunos ir gyvos bendruomenės svarbiausiu įvykiu. Prie to ženkliai prisideda Kęstučio ir Svajonės antradienio susitikimai su Vadaktėlių parapijos vaikais ir jaunimu. Neįmanoma pasiekti prasmingų rezultatų neinvestuojant savęs ir savo laiko į buvimą su kitais. Šią tiesą dar kartą įrodo Vadaktėlių atgimimas, kurio pagrindas – dažnas susitikimas ir buvimas kartu. Norėtusi, kad ir parapijos suaugusieji rodytų daugiau iniciatyvos klausdami savęs, kaip jie gali prisidėti prie to, kas dabar vyksta.

Kaip ir kasmet, pavasaris gamtoje, tikiu, kad ateis. Bet pavasaris mūsų sielose... Čia jau reikia ir mūsų pačių pastangų. Gavėnia yra laikas labiau suartėti su Dievu ir savo gyvenimus pripildyti tuo, kuo tik Dievas gali juos pripildyti. O Krekenavos stebuklingoji Dievo Motina – Malonių Versme, gavėnios maldoje, pasninke ir išmaldoje būk mums pavyzdys ir vadovė.

Su Jumis maldoje ir tarnystėje,

kun. Gediminas Janušas

Krekenavos parapijos 2014 m. finansinė ataskaita

Krekenavos parapijos ekonominių reikalų taryba

2014 metus pradėjome parapijos izde turėdami **188 LTL** kasoje ir **15 778 LTL** banko sąskaitoje. Parapijos pajamas 2014 m. sudarė iš viso **366 517 LTL**. Pajamos iš rinkliavų – 77 611 LTL. Aukos „Tvirtelio“ rekonstrukcijai, pinigai už suvenyrus, spaudinius, kalėdaičius ir kt. – 111 766 LTL. Aukos už Mišias ir patarnavimus (krikštai, santuokos, laidotuvės ir kt.) – 93 453 LTL. Juridinių asmenų, fondų ir kt. parama „Tvirtelio“ rekonstrukcijai ir Žolinės atleidų savanorių stovyklai – 11 220 LTL. Panevėžio vyskupijos kurijos ir fizinių asmenų beprocentinės paskolos – 66 132 LTL. 2 % nuo gyventojų pajamų mokesčio – 6 334 LTL.

Parapijos išlaidos 2014 m. siekė **376 520 LTL**. Didžiausią dalį išlaidų sudarė parapijos namų „Tvirtelio“ rekonstrukcija ir kiti statybos bei remonto darbai, tarp jų zakristijos grindų remontas, kiti zakristijų tvarkymo darbai, įvestas vandentiekis altarijai, atliktas vargonų variklio remontas. Visa tai pareikalavo 188 394 LTL. Dvasininkų ir personalo išlaikymas (atlyginimai, įmokos SODRAI) parapijai kainavo 90 024 LTL. 23 899 LTL išleista liturgijai (t. y., žvakėms, Mišių vynui, liturginiams drabužiams, vėliavoms), taip pat karitatyvinei ir sielovadinei veiklai: laikraštukui, kitiems spaudiniams, internetiniam puslapiui, Žolinės atleidų savanorių stovyklai. Pastatų išlaikymui (elektra, vanduo, komunalinės paslaugos, turto draudimas) skirta 16 408 LTL. Ilgalaikio ir trumpalaikio turto įsigyta už 11 064 LTL. Didžiausia šių išlaidų dalis skirta šv. Jono Pauliaus II paveikslui įsigyti (apmokėta fundatorių lėšomis), šv. Antano paveikslo rėmui ir jo auksavimui, vandens siurbliui altarijoje. Vyskupijos nustatytos rinkliavos (seminarijai, misijoms ir pan.) pareikalavo 5 094 LTL išlaidų. Įvairių paslaugų (automobilio remontas, uždangalų, liturginių drabužių valymas), kuro, raštinės prekių ir kitoms išlaidoms padengti išleista 18 280 LTL.

2014 metais parapija grąžino 23 357 LTL skolų. Nepaisant to, bendra **parapijos skola**, 2014 m. pradžioje siekusi 41 225 LTL, metų pabaigoje išaugo iki 84 000 LTL, t.y. **24 328 EUR**. Daugiausiai tai lėmė išaugusi „Tvirtelio“ rekonstrukcijos ir įrengimo kaina. Pagal sutartį su „Šilo statyba“, parapijos namai buvo rekonstruoti, ir reikiama suma (100 000 LTL) jau yra grąžinta, tačiau pastato parengimas eksploatacijai – pačios parapijos reikalas. Išlaidų pareikalavo nerekonstruojamos pastato dalies (garažų) stogo uždengimas, priešgaisrinės sistemos įrengimas, oro kondicionierių įsigijimas.

Šiuo metu įrenginėjama parapijos namų virtuvė. Džiaugiamės, kad vysk. Liongino Virbalo iniciatyva parašytas ir laimėtas projektas virtuvės įrangai įsigyti (20 000 USD). Ji jau yra atvežta. Parapijos darbuotojų lėšomis nupirktas „Tvirtelį“ jau šildantis kieto kuro oro šildytuvas (900 EUR), o talkininkai ir savanoriai, negailėdami laiko, jėgų ir lėšų toliau įrenginėja parapijos namų patalpas.

Gyvenimas parapijos namuose verda nuo pirmųjų dienų po rekonstrukcijos, bet reikia nepamiršti, kad galimybės ir patogumai vis dar yra neišpirkti, ir tik visų mūsų supratingumas ir dosnumas gali palengvinti skolos našta. Kaip įprasta, šiam reikalui skirtas aukas galite pervesti į specialiai atidarytą sąskaitą Panevėžio kredito unijoje (LT74 5011 0000 1400 2556), atnešdami į parapijos raštinę ar įmesdami auką į tam skirtą dėžutę bazilikoje ar parapijos namuose. Jūsų skirtą **tikslinę paramą „Tvirtelio“ vidaus įrengimui** fiksuos naujas „termometras“ bazilikos gale. Esame dėkingi už Jūsų supratingumą ir dosnumą ir tikime, kad parapijos namai svetingai pasitarnaus ir parapijiečiams, ir čia apsilankantiems piligrimams.

Upytės parapijos 2014 m. finansinė ataskaita

Metus pradėjome su 1 871 LTL likučiu kasoje ir 858 LTL likučiu banke. Parapijos pajamos 2014 m. sudarė 85 858 LTL. Iš jų rinkliavos – 17 363 LTL, aukos už Mišias ir patarnavimus – 17 627 LTL, aukos šarvojimo salės įrengimui, už žvakes ir kt. – 13 991 LTL. 26 500 LTL beprocentinę paskolą šarvojimo salės įrengimui skyrė kurija, o 9 338 LTL pervėdė Nacionalinė mokėjimo agentūra. 667 LTL gauta pardavus metalo laužą, o 373 LTL gauta iš Jūsų skirtų 2 % GPM.

Viso išleista 86 110 LTL. Daugiausiai – 53 873 LTL – pareikalavo statybos ir remonto darbai: beveik visi pinigai skirti įrengti šarvojimo salę. 16 840 LTL kainavo dvasininkų ir personalo išlaikymas, 2 757 LTL skirta mokesčiams ir draudimo išlaidoms padengti, 7 093 LTL išleista spaudiniams, žvakėms, kėdėms šarvojimo salei ir kt. 4 243 LTL sumokėta už priešgaisrinės signalizacijos įrengimą bažnyčioje ir varpinėje bei skirta kitoms išlaidoms, vyskupijos kurijai pervesta 1 304 LTL.

Vadaktelių parapijos 2014 m. finansinė ataskaita

Metų pradžioje turėjome 560 LTL kasoje ir 1 124 LTL banko sąskaitoje. Parapijos pajamos 2014 m. sudarė 9 239 LTL, iš jų rinkliavos – 3 453 LTL, aukos už Mišias ir patarnavimus – 1 960 LTL, gautos kalendos metu ir kitos – 2 785 LTL. Atgauta 1 000 LTL skolintų lėšų, o 41 LTL gauta iš Jūsų skirtų 2 % GPM.

Viso išleista 8 850 LTL. Iš jų 3 925 LTL – dvasininkų ir personalo išlaikymui, 530 LTL – mokesčiams ir draudimo įmokoms, 1 142 LTL – kadastriniams matavimams, 742 LTL – statybos ir remonto darbams, 1 311 LTL – žvakėms, atleidų vaisėms, prakartėlei. 1 000 LTL paskolinta, o 200 LTL skirta sumokėti mokesčius kurijai.

Dėl 2 % GPM skyrimo parapijoms

2014 m. skirdami 2 % nuo gyventojų pajamų mokesčio Krekenavos parapiją parėmėte 6 334 Lt (1 834 €), Upytės parapiją – 373 Lt (108 €), Vadaktėlių parapiją – 41 Lt (12 €). Esame nuoširdžiai dėkingi už šią paramą ir kviečiame 2 % GPM skirti ir 2015 metais. Tai galite:

arba

per internetinę bankininkystę prisijungdami prie Valstybinės mokesčių inspekcijos Elektroninio deklaravimo sistemos (nuorodą rasite [parapijos internetinėje svetainėje](#)) ir užpildydami FR0512_2 formą. Šiuo atveju jums tereikės žinoti parapijos, kuriai norite skirti paramą, juridinio asmens kodą:

☞ **Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapija – 191262198**

☞ **Upytės Šv. Karolio Boromiejaus parapija – 191261858**

☞ **Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija – 191260418**

arba

užpildydami FR0512_2 formą ranka: Krekenavos parapijoje tai galite padaryti nuo antradieniais–šeštadieniais nuo 9 iki 15 val. parapijos raštinėje, o sekmadieniais – prieš ir po šv. Mišių bazilikos gale; Upytės parapijoje dėl formos užpildymo kreipkitės į s. Ingą Margevičiūtę; Vadaktėlių parapijoje – į zakristijoną Kęstutį Lapiniauską. Atvykdami užpildyti formos su savimi **turėkite asmens dokumentą.**

Krekenavos parapijos namų salių nuomos įkainiai

Po sausio 22 d. įvykusio Ekonominių reikalų tarybos posėdžio pasikeitė parapijos namų salių nuomos įkainiai. Nuo šiol šarvojimo salės „Viltis“ nuoma parai yra 30 € ir auka Jūsų nuožiūra, didžiosios salės nuoma geduliniams pietums laidotuvių ar metinių proga – 20 € ir auka Jūsų nuožiūra. Dėl salės naudojimo kitoms reikmėms tariamasi kiekvienu atveju atskirai.

MANO LIETUVA

*Kur ošia pušys, qžuolai, kur eglės žalios,
Ten mano tėviškė beprotiškai brangi.
Jei širdimi žinai, kur veda į ją kelias,
Tada ramybę sieloj surandi.*

*Kas benutiktų, kur bebūtum,
Išsižadėt jos niekaip negali,
Kas būtų jeigu negalėtum,
Ištarti: „Štai tenai namai gimti.“*

*Laukai ten kvepia dobilais,
Miškai turtingi uogienojais.
Kai soduose pabyra obuoliai,
Armonikos garsai nuskamba toliuos...*

Kas ta šalis, ar tu žinai?

*Tai Lietuva, ji taip vadinasi,
Geltona, žalia ir raudona,
Toli nuo jos gyventi pamėginus,
Širdis nuo ilgesio raudoja.*

Sigita Tiškienė

KVIETIMAS

vargonininkams, chorų vadovams, choristams

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilika garsėja stebuklinguoju Dievo Motinos su Kūdikiu ant rankų paveikslu, čia kasmet vyksta Didieji Žolinės atlidai, kiekvieno mėnesio 15 dieną taip pat gausiai renkasi piligrimai iš visos Lietuvos. Kviečiame atvykti su savo parapijų choris ir papuošti šią nuostabią Aukštaitijos šventovę savo giesme ir malda.

Atlaidų šv. Mišios vyks **kovo–gruodžio mėnesių 15 dienomis 10 ir 12 val.** Taip pat rugpjūčio 14 d. 18 val. ir rugpjūčio 16 d. 10 ir 12 val. Gegužės 15 d. 12 val. Mišiose kviesime giedoti vaikų ir jaunimo chorus pagal bendrą repertuarą.

Kviečiame pasirinkti Jums patogų laiką ir registruotis parapijos el. paštu krekenavosbazilika@gmail.com, laiške nurodant choro pavadinimą, vadovą, narių skaičių, datą ir laiką, kada ketinate atvykti, kontaktinius duomenis. Telefonas pasiteirauti – 8 620 20989.

2015 metų sausio mėnesio Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (01-04)	240,-	52,-	-
Sekmadienio rinkliava (01-11)	110,-	63,-	29,-
Atlaidų rinkliava (01-15)	120,-	-	-
Sekmadienio rinkliava (01-18)	97,-	57,-	-
Sekmadienio rinkliava (01-25)	119,-	52,-	-

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščelio numeriuose .....

BAŽNYTINIŲ ŽMONIŲ „KLIBINIMAS“

Nepaisant visko, mes pradėjome judėti pirmyn.

2004 m. gavėnią, praėjus metams po mūsų pirmojo apsilankymo Rick Warren bažnyčioje, nusprendėme pradėti daryti kai kuriuos naujai išmokus dalykus. Mūsų paskutiniame šeimai draugiškų penktadienių projekto sezone pristatėme „101 naujo nario“ programą, kurioje aiškiai įvardintas Dievo duotas tikslas Bažnyčiai: ieškok pražuvusių ir augink mokinius per dėmesingą maldą, bendrystę, mokinybę, tarnavimą ir evangelizaciją. Pralinksmedėjimas, kurį jautėme po to pirmo vakaro, nepamirštamas...

Ironiška, o gal nuspėjama, skaičius žmonių, kurie pradėjo šią programą, drastiškai sumažėjo, kuomet jie suprato, kad tai nebebus pasilinksminimų ar kita pramoginė programa. Kai kurie žmonės įsiseidė, kiti nustojo lankyti parapiją. Per 6 gavėnios savaites iš 600 sekmadieniais ateinančiųjų liko 200.

Gimimo parapijos tikintieji nemėgo iššūkių: jie tiesiog nemėgo būti „klibinami“. O mes iš tiesų paskelbėme labai jau iššaukiančią žinią. Greičiausiai pirmą tokią visoje parapijos istorijoje. Tai nuplėšė nuo mūsų parapijos kaukę, tokią dažną tarp bažnytinių žmonių: kad mūsų bendruomenė – tai grupė visiškai atsidavusių Jėzaus mokinių, kurių krikščioniškoji formacija seniai užbaigta.

Vienas svarbiausių iššūkių, kurį pristatėme savo žmonėms, buvo tai, kad jie ištrauktų į įvairias parapijos tarnystes ir pradėtų rūpintis pražuvusiais, nes tai ir yra pagrindinis ir aiškiausias kelias iš vartotojų pradėti tapti mokiniais. Iš tiesų keletas žmonių tam pasiryžo. Gaila, kad jų nebuvo daug, bet ir mes patys tuo metu neturėjome jokio realaus plano, ką mes norime, kad jie iš tiesų darytų, ir jokios strategijos, kuri jiems padėtų būti sėkmingiems. Taigi tai nebuvo taip blogai. Mums pavyko įtikinti keletą parapijiečių porą kartų per mėnesį pasveikinti prie bažnyčios durų ateinančius žmones.

Dar keletas kitų pasiryžo pagelbėti ateinantiesiems atsakydami į jų klausimus ir suteikdami reikalingą informaciją. Jie sėdėjo palapinėje prie įėjimo (nes mes neturėjome kitos vietos, kur pastatyti jiems stalą). Tačiau pats dažniausias

klausimas jiems buvo: „Ko sėdite šitoje palapinėje?“

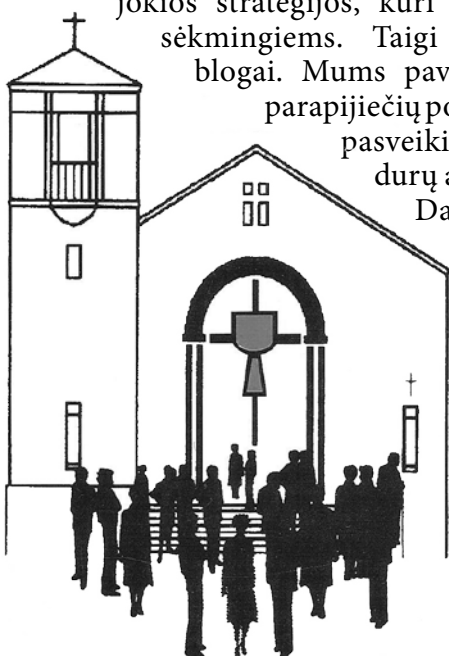
Išgirdę, kad kitose parapijose labai populiarios vakarinės sekmadienio Mišios, mes taip pat nusprendėme įtraukti jas į savo tvarkaraštį. Tos 17.30 val. šv. Mišios iš tiesų tapo labai populiarios, ypač tarp jaunimo ir jaunų suaugusių, taip kaip ir tikėjomės. Tačiau nutiko ir kitas geras dalykas, kurio net nebuvome numatę: tų Mišių laikas ir susirinkusiųjų amžius bei mentalitetas suteikė mums saugią galimybę išmėginti naujus dalykus, kurie, mūsų manymu, turėjo padaryti parapiją labiau įdomią ir priimtina tiems, kurie iki šiol nemėgo bažnyčios.

Išbandėme naujas technologijas, apšvietimą, kitus aplinkos elementus, kurių prieš tai niekad nemanėme, kad galime panaudoti. Išbandėme skirtingus muzikos stilius, netgi pradėjome naudoti homiliją su intencija, kad ji padėtų burti bendruomenę ir ją atitinkamai formuoti. Taip pat pasiūlėme bendrystės ir svetingumo programas, o taip pat ir programas, skirtas jaunimo veiklai po šv. Mišių.

Kuomet idėjos suveikdavo, buvo nuostabu, o kai nepavykdavo, jauni žmonės mums buvo atlidūs. Taigi sekmadienių vakarai tapo pokyčių dirbtuvėmis. Iš tiesų, jie tapo vieta, kurioje pradėjome keisti mūsų bažnyčios kultūrą, ir to pasėkoje greitai augo didelė ir gyvybinga bendruomenė. Žinoma, be galo džiaugėmės šita ankstyva sėkme, bet susirūpinome, kuomet sužinojome, kad kai kurie parapijiečiai reikė didelį nepasitenkinimą šiomis pastangomis ir visai mėgino jas sumenkinti kalbėdami už mūsų nugarų. Kadangi tai, ką mes darėme, nebuvo pirmiausia skirta patenkinti jų norams, jie niekino tai, ką darėme dėl kitų.

Šių pastangų pasėkoje net nepastebėjome, kad mums pavyko surinkti kad ir nedidelę sumą lėšų, kurios leido mums nedaug, bet simboliškai svarbiai pakeisti mūsų bažnyčios aplinką: išplėsti kai kurias erdves, kad galėtume priimti daugiau žmonių, įrengti daugiau tualetų, bendravimo erdves, kavinę ir netgi tikrą „informacijos centrą“ bažnyčios priėngyje, bet svarbiausia, išspręsti labiausiai kritišką problemą – padidinti automobilių stovėjimo aikštelę. Nepražiūrėkite ir nesumenkinkite šio svarbaus fakto. Mes nieko nepakeitėme mūsų 70-ųjų metų sterilumą atspindinčioje bažnyčios architektūroje, nes mums labiau rūpėjo žmonių patirtis, o ne pati architektūra. Liturginės dekoracijos ir jų grožis gali džiuginti bažnytinius žmones, bet jos nedaug ką sako bažnyčios nelankantiems žmonėms.

Po šių pokyčių buvo nebeįmanoma įžengti į mūsų parapijos erdvę ir nežinoti, kad čia yra pasikeitęs požiūris į bažnytinį gyvenimą. „Ar čia katalikų bažnyčia?“ – tapo dažniausiu klausimu, kurį užduodavo prie mūsų informacijos staliuko pirmą kartą apsilankantys (įskaitant ir cinikus). Žinoma, mes

nenorime atsisakyti savo katalikiškos tapatybės, bet šis klausimas per daug netrukdė, nes mes ir nenorėjome būti „kaip visos parapijos“.

Šioje vietoje taip pat sulaukėme daugybės kritikų, kurie skubėjo paskelbti, kad tai, kas mūsų buvo pasiekta, neskirta vien jų gerovei. Kaip vienas vyras pasakė apie mūsų naują kavinę, „man jos nereikia, aš jos nenoriu ir nežadu už ją mokėti“.

Jums gali kilti klausimų, kaip mums pavyko surinkti pinigų, kuomet skaičius nepasitenkinusių senųjų parapijiečių vis augo. Nežinome. Mes tai vadiname „Dievo reikalu“. Kuomet pradėdi judėti ta kryptimi, kuria Dievas kviečia judėti, netikėtai, nepaaiškinamai pradeda vykti nuostabūs dalykai. Mūsų kryptingumas paprasčiausiai susilaukė pagarbos ir palaikymo iš naujai atėjusių. Protestantų pastorius Brad Powell, pastebėjęs panašų dalyką, apie jį taip atsiliepė: „Tinkami žmonės, žmonės, kurie taps teigiama jėga bažnyčioje, galiausiai gerbia tą vadovą, kuris vadovauja su vidine nuostata, o ne pataikaudamas žmonių įnoriams.“

Norime aiškiai pasakyti, kad judėdami pirmyn sulaukėme nuoširdžių ir ištikimų draugų, kurie mums padėdami sunkiai dirbo, dosniai aukojo ir netgi atlaikydavo dalį kritikos strėlių, paleistų į mūsų pusę. Niekada neužmiršime jų pagalbos ir tikrai nebūtume nieko pasiekę be jų. Kuomet pradėdi judėti teisinga kryptimi, iš kažkur atsiranda ir tam tinkami žmonės.

Oficialiai savo naująjį požiūrį įteisinome 2004 m. advento pirmo sekmadienio homilijoje:

Jonas Krikštytojas visuomet yra Kalėdų žinios skelbėjas, bet jo žinia nėra patogi ir džiaugsminga. Priešingai, ji iššaukianti ir plakanti, kaip ir bet kurio kito Senojo Testamento pranašo. Luko Evangelijoje savo bendraamžiams jis sako, kad neužtenka kliautis protėvių nuopelnais, neužtenka tik išpildyti religines taisykles ir ritualus. Kad būtume tikėjimo žmonėmis, Dievo vaikais, pasiruošusiais sulaukti Išganytojo, reikia daryti gerus darbus, reikia pasikeisti. Šį advento sekmadienį kartu norime pagalvoti apie mūsų parapiją: kas mes esame, iš kur mes ateiname ir kur mes einame. Kviečiame visus klausti klausimą, kaip ir kur mes turime pasikeisti, ir drauge ieškoti atsakymo.

Jėzus pasiėmė Petrą, Jokūbą ir Joną ir užsivedė juos vienus nuošaliai ant aukšto kalno. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo drabužiai ėmė taip baltai spindėti, kaip jų išbalinti negalėtų joks skalbėjas žemėje. Jiems pasirodė Elijas ir Mozė, kurie du kalbėjosi su Jėzumi. Petras ir sako Jėzui: „Rabi, gera mums čia būti, pastatykime tris palapines: vieną tau, antrą Mozei, trečią Elijui“. Jis nesižinojo, ką sakys, nes jie buvo persigandę. Užėjo debesys ir uždengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas:

„ 12 3 13 1 11 8 1 9 10

8 4 7 3 8 1 11 3 11 11 15 9 14 11
6 7 1 14 11 4 6 3 13 2 5 10 !“

Ir tuojau, vėl apsižvalgę, jie nieko prie savęs nebematė, tik vieną Jėzų.

Kodas: A E I Y J K L M N O S Š T U Ū
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

Aptarėme Katalikų Bažnyčios istoriją mūsų krašte, kuri iš tiesų pasirodė esanti labai liūdna. Iš beveik tuzino kažkada stiprių ir gyvybingų parapijų šiandien dalis buvo uždarytos, o kitos, atrodo, yra reanimacijoje. Taip pat kalbėjome apie pasikeitusį bažnytinį pasaulį, apie daugelį nebeveikiančių tradicinių dalykų. Kalbėjome apie tai, kas yra Bažnyčios tikslas ir kas nėra. Išsiaiškinome, kokios yra mūsų vertybės. Sakėme:

- Tikime autentiška Kristaus Bažnyčia, kurią randame Romos Katalikų Bažnyčioje. Taigi mes branginame savo katalikiškumą.
- Tikime, kad žmonės, kurie atėjo į Gimimo parapiją, yra Dievo tautos nariai ir Dievo dovana Bažnyčiai. Taigi mes branginame savo žmones.
- Tikime, kad Dievas rūpinasi visais mūsų parapijoje gyvenančiais žmonėmis, netgi tais, kurie neina į mūsų bažnyčią. Taigi mes branginame ir tuos žmones.
- Tikime, kad norint būti augančia parapija ir tokia išlikti, reikia būti sveika parapija. Mes norime būti augančia parapija, taigi branginame jos sveikatą.
- Tikime savo programų kokybe, apeigų tikrumu teikiant Dievui garbę ir įkvepiant žmones. Taigi mes branginame ir siekiame kokybės.
- Tikime, kad tarnystėje Dievui visuomet galime dirbti geriau, taigi branginame šį iššūkį.

Galiausiai sakėme:

Gimimo parapija yra Kristaus Kūno dalis: Kristus yra mūsų galva, vadovas ir ganytojas. Mes esame Jo Kūno nariai ir Viešpaties tarnai. Tikime, kad Viešpats šiuo metu ir šioje vietoje mums davė užduotį dalintis Jo vardu su kitais. Nesame šioje parapijoje tik tam, kad pasirūpintume savimi, esame tam, kad atsiliptume į tą užduotį.

Vardan Tėvynės Lietuvos

Politinių kalinių-tremtinių Broniaus Povilonio ir Alfonso Perevičiaus 85-osioms gimimo metinėms

Joana Peredniene

Gimiau ir augau nedideliame Kurgulų kaime, Panevėžio rajone, netoli Krekenavos miestelio. Kaimynystėje buvo ir dar keli maži kaimeliai, kuriuose gyveno aštuonios Lietuvos savanorių patriotų šeimos, po žemės reformos iš netoliese esančio Mitriūnų dvaro gavusios sklypus.

Tai vieta, kurioje gimė ir augo laisvės sėjėjai Bronius Povilonis ir Alfonsas Perevičius. Abu augo tuo metu, kai Tėvynė buvo pavergta, kai buvo suimami ir tremiami niekuo nekalti žmonės, o miškuose slėpėsi miško broliai... Paaugliai Bronius ir Alfonsas matydavo ir iš baimės drebėdavo, kai į vienišią dažnai užsukdavo sribai ir atkišę šautuvus ieškodavo partizanų. Įkvėpti tėvų patriotinių kalbų ir stebėdami, kas darosi Lietuvoje, ilgai nesvarstė ir patys pasiryžo kovoti už tautos laisvę, kaip kovojo jų tėvai bei vyresnysis Broniaus brolis Jonas.

*...Težinom viena – žengt į Laisvę,
Nors priešai persekioja mus.
Viena viltim mūs akys dega –
Išlaisvint tėviškės laukus...*

Jonas Povilonis, 1946 m.

Besimokydami Krekenavos gimnazijoje surado daugiau bendraminčių. Visi jie įkūrė pasipriešinimo organizaciją ir prisiekė kovoti už nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimą: rinko antitarybines dainas, platino atsisaukimus prieš tarybinę valdžią, leido ir gyventojams platinti slaptą spaudą. Pradėtą darbą tęsė ir įstoję į Panevėžio hidromelioracijos technikumą.

1951 metai: mokslus mėgstantys jaunuoliai sėdi prie knygų, tačiau net nenujaučia, kad tai paskutinės mokslo dienos, kad jų laukia kita mokykla – kalėjimas, o vėliau Sibiras, Baškirija. Abu draugai nuteisti už antitarybinę veiklą ilgiems 25 metams kalėti. Tai buvo baisi tragedija jaunuoliams ir jų tėvams, kurie nesuprato, už ką jų mylimi sūnūs buvo taip žiauriai nubausti.

Nors jauniems vyrams buvo sunku priprasti svetimame krašte, bet meilė Tėvynei buvo stipresnė: jie kantriai dirbo sunkų fizinį darbą netgi po dvi pamainas, kad tik greičiau „išpirktų kaltes“ ir grįžtų į namus. Bet jiems neteko išbūti viso nustatyto laiko: po J. Stalino mirties – amnestija ir po 6 metų vyrai grįžo į Lietuvą, patį brangiausią kraštą. Čia jie toliau mokėsi, įgijo profesijas, sukūrė šeimas ir gyveno laimingai. Jaunystę paaukoję už Tėvynės laisvę, džiaugėsi sulaukę Lietuvos nepriklausomybės,

budėjo kartu su visa Tauta, kad niekada neužgestų taip sunkiai iškovota ir uždegta laisvės ugnis.

Alfonsas ir Bronius dažnai susitikę prisiminėdavo praeitį ir džiaugdavo, jog ne veltui kovota... Tačiau negailestinga mirtis Alfonsui neleido ilgai džiaugtis laisve – daugiau kaip 9 metai Alfonso nebėra, tačiau šviesus atminimas visada liko ir liks draugo Broniaus ir artimųjų prisiminimuose...

Brolis Jurgis: „Alfonsas buvo vyriausias šeimoje. Aš gimiau, kai broliui buvo 10 metų. Visada jaučiau, kad jis mane labai mylėjo. Nekantriai laukdavau brolio grįžtančio iš Krekenavos gimnazijos. Prisimenu pačias laimingiausias akimirkas žiemos metu, kai Alfonsas, eidamas ant užšalusio tvenkinio ledo, mane paimdavo ant rankų ir čiuoždavo čiuoždavo... Liūdniausia akimirka, kai netekau brolio, kuris ilgiems metams buvo ištremtas į Sibirą.

Po penkerių metų vėl pamačiau brolių. Jeigu vaikystėje didžiavausi turintis tokį rūpestingą brolių, tai tada mano požiūris į jį tapo dar kitoks: didžiavausi Alfonsu, kad jis kentėjo už tai, jog mylėjo Tėvynę ir kovojo iki galo neprarasdamas vilties. Mačiau, kaip brolis džiaugėsi atkurta Lietuvos Nepriklausomybe. Jau 9 metai Alfonso nėra šalia. Aš, įstodamas į Šaulių sąjungą, nutariau nors dalele prisidėti prie Lietuvos Nepriklausomybės išsaugojimo.“

Bronius Povilonis, gulagų bendražygis: „Tokio draugo neįmanoma pamiršti. Mane įkvėpė jo ryžtas, užsispyrimas. Būdamas toli nuo Tėvynės, Alfonsas niekada nedejuodavo, o tyliai dirbdavo paskirtą darbą, ištvėrdamas šaltį, badą, skurdą, turėdamas tikslą – kuo greičiau grįžti į Tėvynę, pajusti lietuviškos žemės alsavimą po kojomis, paragauti juodos lietuviškos duonos iš mamos rankų, pajusti jos skonį... O mamą jis labai mylėjo. Iš Sibiro rašė rūpestingus laiškus ir vis ragino mamą rūpintis savo sveikata, neužsimindamas apie savo liūdną padėtį...“

Prisimenu paskutinį susitikimą su Alfonsu 2006-aisiais Krekenavos mokykloje su visa klase po 55-erių metų. Alfonsas buvo linksmas, dainavom,

juokavom, dalijomės gyvenimo išpūdžiais ir net neįtariau, kad tai buvo paskutinis mūsų susitikimas. Po mėnesio Alfonso gyvybė užgeso...“

Sausio paskutinį šeštadienį Alfonso giminės, artimieji pagerbė jo šviesų atminimą. Krekenavos mažojoje bazilikoje klebonas kun. Gediminas Janėnas aukojo šv. Mišias, meldėmės ne tik už politinį kalinį-tremtinį Alfonso, bet ir už Perevičių bei Povilonių šeimas, kurios išauklėjo ir užaugino vaikus, ištikimus Tėvynei Lietuvai.

Po pamaldų susirinkome į parapijos namus,

kur pasveikinome Alfonso bendražygį Bronių Povilonį garbingo jubiliejaus proga, tardami: „Žmogaus gyvenimas matuojamas ne metais, o nuveiktais darbais, kurių, gerb. Broniau, padarėte daug ir gerų. Vardan Tėvynės idealų ištverėte Sibiro tremtį, smurtą, išdavystes, netektį... Niekada nepalūžote, nepasidavėte, kovojote iki galo ir laimėjote.“ Jubiliatui palinkėjome neskaičiuoti metų, neliūdėti, kad jaunystė praėjo ir gyventi dar ilgai, ilgai... Juk jo išmintis, valia – tai vertybės, kurios aktualios ir šiandien, labai reikalingos vaikams bei vaikaičiams.

Prisiminkime Vasario 16-osios įvykius

Aldona Juozapaitienė

Greitai bėga laikas, svarbius ir reikšmingus tautos įvykius praeitin vis smarkiau traukia istorijos gniaužtai, kėsindamiesi juos apgaubti šimtmečių skraiste. Nepastebimai tokia sukaktis artėja ir vienai svarbiausių Lietuvos valstybingumo datų – Vasario 16-ajai. Jos amžininkai vienas po kito baigia išeiti Anapilin. Laiko dulkės vis giliau ir giliau skandina prisiminimus. Gyvų to meto liudininkų nebelieka. Naujoji karta tuos įvykius suvokia tik iš užrašytų prisiminimų, pasakojimų ir kitos istorinės atminties, kuri turi neapsakomą istorinę vertę patriotizmo, tautinio dvasingumo, kovų už mūsų ir mūsų vaikų ateitį ugdymui. Tų laikų kartų įdėtos pastangos sukūrė pamatus, ant kurių stovi mūsų gyvenimo gerovė. Žalias kampelis prie Baltijos, plati, vingiuojanti Nemuno vaga visais laikais viliojo piktų kėslų turinčius svetimšalius. Nenuostabu, kad mažai, darbščiai ir savo žemę mylinčiai tautai teko patirti daug ir įvairaus blogio. Atvertus istorijos lapus randame, jog visais laikais lietuvių bendruomenėje atsirasdavo žmonių, mąstančių apie laisvą ir naują gyvenimą, apie savo, vaikų ir anūkų ateitį, kovojančių už tautos išlikimą, savarankišką valstybę. Žmonės meldėsi, mylėjo vieni kitus, prašė Mergelės Marijos užtarimo ir buvo išklaustyti.

Kaip ir visoje Lietuvoje, taip ir mažo, ant ramaus Nevėžio kranto įsikūrusio Krekenavos miestelio ir jo apylinkių gyventojų tarpe, buvo kovojančių už galimybę tapti laisvais, nepriklausomais savo žemių savininkais, turtų šeimininkais. Tai stiprios dvasios, turtingi savo patriotizmu, mylintys laisvę ir nepriklausomybę, gerbiantys prosenelių, tėvų ir savo Gimtinę, išpuosť Nevėžio kloniais, pušynu, stebuklingu Dievo Motinos paveikslu, knygnešiu, partizanų, savanorių takais ir takeliais, žmonės. XIX a. pasipriešinimas carinei okupacijai paliko pėdsakus žmonių sąmonėje, skatino kovoti. 1863 m. sukilimo vado Antano Mackevičiaus būriai siekė Krekenavą, o pats vadas buvo pažįstamas krekenaviškiams, nes kurį laiką dirbo bažnyčios vikaru. Netoliese įsikūrusiai Garšvių knygnešiu draugijai priklausė ir

krekenaviškiai: Jonas Pakėnas, Juozas Stankevičius, Jurgis Sakalauskas ir kiti drąsūs, nepabūgę žandarų persekiojimo, Sibiro tremties ir mirties, vyrai. Jų dėka šių apylinkių gyventojai buvo skaitę „Aušrą“, „Varpą“, žinojo apie Jono Basanavičiaus, Vinco Kudirkos veiklą. Įsimintini žodžiai: „Garbė tiems vyrams, suradusiems tamsybėse takus, vedančius prie šviesos.“

Nemažas indėlis įdėtas ir kitų didžiųjų žmonių. Tumo Vaižganto kunigavimas Vadaktėlių bažnytelėje ir jo veikla skatino aplinkinių kaimų ir Krekenavos miestelio gyventojus bei aplinkinių dvarų pažangius dvarininkus įsijungti į judėjimą už laisvę ir nepriklausomybę. Poeto Maironio, kunigavusio Krekenavos bažnyčioje, literatūrinė veikla, bendravimas su gyventojais plėtojo žmonių mintis, turtino jų sąmonę. Sudėtingi politiniai įvykiai ir Pirmasis pasaulinis karas atnešė viltį, kad troškimai gali išsipildyti. Kaizerinės Vokietijos ir carinės Rusijos vyriausybėms iškilo grėsmė savo šalių ribose, privertusi jas atpalaiduoti rankas nuo Lietuvos, ir atvėrusi galimybę sukviesti Vilniaus Seimą. Į Lietuvos Steigiamąjį Seimą Krekenavos apylinkių gyventojai pasiuntė savo atstovę Feliciją Povickaitę-Bortkevičienę.

1918 m. vasario 16-oji – Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo diena. Tai, ko žmonės taip ilgai troško, pagaliau įvyko. Deja, tas iškovotas pergales dar ne kartą teko ginti. Priešai supo jauną valstybę. Teko imtis ekonominių ir karinių pertvarkymų. Kūrėsi pirmieji savanorių būriai, kurie sudarė Lietuvos kariuomenės pagrindą. Per 120 vyrų, Krekenavos valsčiaus gyventojų, tapo savanoriais. Vyčio Kryžiumi apdovanoti Jurgis Gėgžna, Vincas Akelaitis, Augustinas Juzelėnas, Jonas Kiaunė, Povilas ir Jonas Lukšiai, Antanas Sereika, Simonas ir Juozas Rapšiai ir kiti. Juozas Rapšys buvo Lietuvos karo aviacijos štabo viršininkas. Už savanorių paieškas, jų pavardžių surašymą ir įamžinimą esame dėkingi Anapilin išėjusiam buvusiam šauliui, mūsų krašto istorinės atminties įamžintojui Jonui Žilevičiui.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadieniais, šeštadieniais 12 val.
 Atlaidų 15-omis mėn. dienomis 10, 12 val.
 Antradieniais–ketvirtadieniais 8 val.
 Penktadieniais 12 ir 17 val. (jaunimo šv. Mišios)

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Vasario 22 d., kovo 22 d. 14 val.,
 balandžio 5 d. 12 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Pirmaisiais mėn. penktadieniais 15 val.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
 pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.
 atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pažarbinsime Viešpatį!

Trečiadieniais 18 val. parapijos namuose
 vyksta **Šventojo Rašto studijos**. Kviečiame
 visus į gilesnį Dievo žodžio pažinimą!

Sudėtine intencija šv. Mišios už mirusiuosius
 aukojamos ketvirtadieniais 8 val. (aukų dėžutė
 dešinėje pusėje prie Jėzaus Širdies statulos).

Penktadieniais po 12 val. šv. Mišių parapijos
 namuose renkasi **Senjorų klubas**.
 Kviečiame prisijungti!

Marijos Legiono narių susirinkimai
 vyksta šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių.
 Kviečiame dalyvauti.

Informacija piligrimams.

Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš anksto
 paskambinus į klebonijos raštinę.

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas.
 Dėkojame už Jūsų paramą! Kitą numerį numatoma išleisti
 iki kovo 13 d. Laikraštėlio el. pašto adresas:
bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas

Klebonijos raštinė

Bažnyčios g. 18, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
 tel.: +370 620 20989, (45) 59 32 58
 www.krekenavosbazilika.lt
 el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com
 sąsk. nr. LT457300010002378753
 įm. kodas 191260418

Raštinės darbo valandos

I ir VII nedirba
 II–VI 9–15 val.

Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. +370 656 39249

Krekenavos parapijos zakristijonas

Algirdas Pogūžinskas, tel. +370 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Krekenavos Caritas vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogūžinskienė, tel. +370 611 88035

Krekenavos parapijos ūkvedys

Kęstutis Lapiniauskas, tel. +370 622 10859

Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos Aušrinės draugovės „Skautų“ vadovė

mokytoja Ilona Dauderienė, tel. +370 616 05313

Marijos Legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. +370 616 05378

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

s. Inga Margevičiūtė, tel. +370 683 95325

Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės parapijos zakristijonas

Juozas Jakubonis, tel. (8 45) 555 537

Upytės Caritas vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. +370 657 72094

Vadaktėlių zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. +370 622 10859

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas
Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė, Angelė Pranaitytė
Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

2015 M. SAUSĮ IŠKELIAVUSIEJI Į AMŽINYBĘ

Krekenavos parapijoje

Pranciškus Briedelis, 58 m.
 Pranas Svirskis, 64 m.
 Teresė Liberienė, 95 m.

Upytės parapijoje

Jonas Račys, 72 m.

Prisiminkime
 Jūs maldose.

Vadaktėlių parapijoje

Antanas Pravolionis, 87 m.
 Marija Akvilė Zavadskienė, 76 m.

www.krekenavosbazilika.lt

Kviečiame visus aktyviai lankytis, skaityti naujienas,
 maitintis prie Dievo žodžio stalo, užsisakyti kassavaitinius parapijos skelbimus.